

Szent Mihály Hírlevél

A Lenti Római Katolikus Plébánia hírei – 5. évfolyam, 2. szám, 2018.04.01.
Húsvét

Húsvét hajnalán templomainkban egy nagy gyertya fénye lobban fel, hogy hirdesse mindnyájunknak a feltámadt Krisztus tanítását:

Én vagyok a világ világossága,
aki engem követ,
nem jár sötétségben.

A két emmauszi tanítvány felé fordul tekintetünk. Lelkükben a sötétség, szívükben a csüggedés, a csalódottság keserű érzése. Nem látnak tisztán, nem értik, miért kellett Krisztusnak szenvedni és meghalni a keresztfán. Ők nem ilyen Messiást vártak. Ismerték az Ószövetség prófétáinak minden jövendölését a Messiásról, és mintha vaksággal lettek volna megverve, mégsem ismerték fel, hogy mindennek így kellett történni. Mintha értelmükre homály borult volna, amely eltakarta szemek előtt a megismerés és a tisztánlátás érzését. Amikor Krisztus melléjük szegődik az emmauszi úton, szemükről lehull a homály és a kenyértörésben felismerik, akkor ingadozó hitük megerősödik, és pihenés nélkül rohannak vissza Jeruzsálembe. Hírül adják Péternek és a többieknek, hogy találkoztak a feltámadt Krisztussal. Útjuk és lelkük nem volt többé sötét, mert Krisztus fénye vezette őket.

A mi életünk is egy nagy emmauszi út. Vándorok és utasok vagyunk valamennyien. Emlékezzünk csak, hányszor és hányszor mentünk ezen az úton csüggeteg, sötét lélekkel! Fénytelen, úttalan utakon kóboroltunk. Nem világított szelíd, hívogató lámpafény, lelkünkben is mozdulatlan volt a sötétség. Ekkor Jézus szegődik mellénk, mint az emmauszi tanítványokhoz, és eszünkbe juttatja újra meg újra, Én vagyok a világ Világossága, aki engem követ nem jár sötétségben.

Mint a Lenti Esperesi Kerület új esperese kívánom a paptestvéreknek és mindnyájuknak, hogy a feltámadt Krisztus fényessége ragyogja be életutunkat!

Csaba atya

A házasság

(3.1. rész)

Az Ósegyházban nagyon nagy problémát jelentett, hogy egyszerre kellett hirdetni a házasság fontosságát és a cölibátust (házasság nélkülség). Ezért folyamatosan keresték a házasság pontos megfogalmazását, de folyamatosan elcsúsztak egyik szélsőségből a másikba.

Erre bizonyíték is, hogy *Szent Ambrus, Milánó püspöke* elítélte azt a nézetet, amely ki akarta zárni az Egyházból a házasságot. Véleménye az volt, hogy **egyaránt érték a házasság, a szüzesség és az özvegység**. Sajnos hozzá tartozik, hogy pontos megfogalmazást nem is tudtak kialakítani, mivel folyamatos pogány támadásoknak volt kitéve a házasság intézménye.

Az egyik ilyen fő áramlatban a szexualitás gátlástalan kiélését találjuk, amely a templomi prostitúciót is részben legitímálta. Ennek a **szélsőségnek** a másik véglete a szenvedélymentesség ideálját képviselő manicheusok, akik az anyagot rossznak tartották és ezért megvetették a szexualitást és a házasságot.

Érthető módon az Egyháznak a gátlástalanságtól való elfordulás nem okozott problémát. Ellenben a manicheusokkal való ellentét nem volt egyszerű. Hiszen voltak olyan teológusok, akik kizártnak tartották azt a lehetőséget, hogy a bűnbeesésben megromlott ember szexualitást egészen **bűn nélkül** is megélheti.

Ebben a korban a házasság volt az a terület, ahol a **vallási különbségek** a legközelebb kerültek egymáshoz. Keresztény és zsidó házasságánál nem voltak nagy felfogásbeli különbségek. Ellenben a keresztény és pogány fél között kötött házasság nagyon sok problémával járt. Nemcsak a keresztény fél erkölcsi értékrendje kerülhetett veszélybe, hanem könnyen áldozattá válhatott, hiszen a pogány fél előnyös körülmények között „szabadulhatott” meg keresztény házastársától, amiből még anyagi haszna is lehetett, hiszen ha valaki feladott egy keresztény embert, azért az államtól pénzjutalmat is kaphatott.

300 körül, *Szent I. Callistus pápa* ideje alatt merült fel az a kérdés, hogy vajon érvényes-e az Egyház előtt a **szabad embernek rabszolgával** kötött házassága, mert a római jog ezt a házasságot érvénytelennek tartotta. E kérdések megoldásában két irányzat állt szemben egymással: egy túlzó, szigorú és egy enyhébb, az átlagember képességeit figyelembe vevő felfogás. A pápa ehhez az utóbbihoz csatlakozott, amivel elég sok ellenséget szerzett magának. De ő úgy ítélte, hogy az Egyháznak és a pápának az irgalmasság jövőbe vezető útját kell járnia.

A házasság

A középkorban nem számított teológiailag központi témának a házasság. Ennek ellenére jelentős haladást tett, egyrészt mert a kánonjogi eljárások megkívánták bizonyos elméleti kérdések tisztázását, másrészt mert a köztudat egyre világosabban a **szentségek kategóriájába** sorolta a házasságkötést.

Ebben az időszakban nagy problémát jelentettek a titkos házasságok. 1215-ben a **IV. Lateráni zsinat** a nem nyilvános házasságkötéseket akarta megszüntetni, ez okból pedig a papoknak megtiltotta az ilyenekben való közreműködést. Ennek ellenére tovább folytak a titkos házasságok. Ezt a helyzetet csak a **Trentói zsinatnak** sikerült megoldania.

A XII. században Nagy Szent Albert hozott egy újfajta irányt, amely megnyitotta az utat a kegyelmi hatás hangsúlyozásához. Ezt azáltal tehetette meg, hogy a házassági aktust önmagában jónak és hasznosnak ítéli, ennek megfelelően a házasság szentségét is kegyelemkövetítőnek tartja: enyhíti a (még mindig veszélyesnek tartott) szenvedélyt, és a házassági javaknak pozitív irányulást ad. Ennek ellenére azt vallja, hogy nem hoz létre mindent a házasság szentsége, amit jelez.

A középkor végére még nem nagyon bontakozott ki a házasság pontos értelmezése.

A házasság nehéz feladat, de azáltal, hogy megértjük miért van és mit ad, talán könnyebb lesz a megélése.

Kaszás Csaba káplán

Ima a családokért

Kegyelmed vezesse a házastársakat,
hogy gondolkodjanak és dolgozzanak
családjuk és a világ minden családja javára.

Add, hogy a fiatalok a családban
szilárd támaszt találjanak nemeslelkűségüknek,
az igazságban és a szeretetben való növekedésüknek.
Add, hogy a házasság szentsége által megerősített szeretet
legyőzze a gyengeségeket és kríziseket,
amelyekkel családjaink olykor találkozhatnak. Ámen.

(Szent II. János Pál pápa)

Emlékezzünk!

Advent közepén történt, és húsvét közepén teljesedett be. 27 éves volt, alig két évvel korábban szentelték pappá. Jó pásztor volt, ezért is nevezték el így az emlékére állított kápolnát. Tudta **Kiért** él, **Kit** szolgált, és egész életét **Érte** áldozta fel.

Azon az éjszakán sem gondolkodott, mert hivatástudata erősebb volt bármilyen félelemnél. „Nem félek!” – ezt már korábban is kimondta, mikor főpásztora el akarta helyezni, megkímélve őt az esetleges támadásoktól. Nem félt, hanem ment a „beteghez”, ahová hívták. Vértanúsága az öröm vasárnapjára esett.

Öccse éppen plébániánk káplánja volt akkor, innen még Vasvárra került, majd Szombathelyre, ahol harminc évig káplán maradt. Nem lehetett belőle plébános, mert a bátyjával ez történt.

Eltelt hatvan év, adventi várakozással. És a vágy beteljesedett. A vértanút húsvét közepétől mondhatjuk boldognak. A feltámadt Üdvözítőt ünnepeelve. Most már biztosan mondhatjuk, ő is legyőzte a halált. Mennyei Atyánkhoz viszi kérésünket. Közbenjárónk ő is. Közbenjárónk és példaképünk. Példaképünk, hogy az Isten iránt elkötelezett emberen a gonosz nem lehet úrrá. Ideig-óráig uralkodhat rajta, de győzni nem fog felette. Annak a véres vasárnapnak most már örülhetünk. Mert: „Az Istent szeretőknek minden a javukra válik”. Még a vértanúság is. Mert az Élet legyőzte a halált.

*Ipacs Bence
plébános*

Kisléghi Nagy Ádám: Brenner János

Brenner János: Lelki napló

(1951. október 31.)

A szenvedés taktusa égeti a szívbe a szeretet ritmusát. Uram, adj nekem szívet, add, hogy a Te Szíved alakuljon ki bennem. Nem elég irtani hibáimat, fel is kell vennem a Te formádat. Elhatároztam Uram, hogy felveszem és bárhová hívsz, követlek. Ez azonban csakis a szenvedés tisztító tüzeiben lehetséges. Az ormokra fel! Ragadj Uram és adj erőt. Tudom, hogy a domboldalon igen sok és nagy kínok várnak, mert hiszen minél magasabbra tör egy lélek, minél nagyobbra hivatott, annál többet kell tisztulnia a szenvedésben.

150 éves a magyar Népiszkolai Törvény

Az 1867-es kiegyezés új lehetőségeket nyitott a magyar törvénykezésben. *Ferenc József*, akit 1867. június 8-án magyar királlyá koronáztak, megalakította a felelős magyar minisztériumot, *Andrássy Gyula* gróffal az élen, a Vallás és Közoktatási Minisztérium vezetője *Báró Eötvös József* lett. Országunkban lehetőség nyílt a polgári fejlődésére, s egyben a **magyar iskolaügy** korszerűsítésére, modernizálására.

Eötvös József azt a folyamatot kívánta véghezvinni, amely 1848-ban elkezdődött: a magyar közoktatás polgári átalakításának befejezését tűzte célul.

A miniszter intézkedései közt első helyre került a népoktatás ügye. Tervezete a felekezeti iskolákat érintetlenül hagyta. Községi (állami) iskolák létesítését csak ott rendelte el, ahol nem működtek sem egyházi, sem magán népiszkolák.

Nem szorgalmazott államosítást, sőt károsnak tartotta volna azt. Vallotta, hogy az egyház és az állam érdeke ugyanaz, mindegyiknek „kötelessége, hogy a gyermekekből jó keresztényeket neveljen”, és ezzel együtt „jó állampolgárokká nevelje” a felnövekvő nemzedéket. Az állam ellenőrző szerepét viszont minden iskolára kiterjesztette, a fenntartótól függetlenül.

Gondoskodott népiszkolai tankönyvek elkészítéséről. Pénzbüntetés terhe mellett kötelezte a szülőket gyermekük iskolába járására, 6-12 éves kor között. A népiszkolai oktatás ingyenességét nem mondta ki, de azt igen, hogy a szegény családok gyermekei „tandíjat nem fizetnek”. A tantárgyak az akkori elnevezéssel: hit- és erkölcsstan; anyanyelvi irálytan és irodalom; német nyelv (3. osztálytól); számvetés; mértan; földrajz és történelem, természetrajz, természettan és vegytan; mezei gazdaság vagy ipartan (a helyi szükség szerint); statisztika; köz-, magán és váltójog alapvonalai; könyvvitel; rajz és szépírás; ének; test- és fegyvergyakorlat.

A képviselőház elé a törvényjavaslat 1868. június 23-án került, melyet a király hosszas parlamenti vita után, december 15-én szentesített. Ezzel megszületett Magyarország első népoktatási törvénye, az 1868:38. tc.

A népoktatás magyar törvénye több európai országot megelőzte meg: Angliában 1870-ben, Olaszországban 1871-ben fogadtak el törvényt az általános tankötelezettségről.

Báró Eötvös József
(1813-1871)

Plébániánk életéből

Köbli Tamás esperes úr távozásával esperesi kerületünk vezetésében változás történt. A püspök atya **Végi Csaba** szécsiszigeti plébánost nevezte ki a kerület esperesének.

Február 25-én a **katolikus iskolák javára** kértük a hívek perselyadományát, március 4-én pedig **az orgona és a harmóniumok javítására** gyűjtöttünk.

A gyűjtés eredménye:

	Iskolák javára	Hangszerjavításra
Lentiben	59 840.-	70 675.-
Lentikápolnán	2 795.-	2 985.-
Máhomfán	4 150.-	3 930.-

Köszönjük a jószándékú támogatást. Az iskolák támogatására kapott pénzt a püspökségen keresztül kapják meg az intézmények. Az orgona és harmónium javítására április első vasárnapján folytatjuk a gyűjtést. A javítási munkák az időjárás javulásával kezdődnek el.

Nagyböjtben minden pénteken 17.00 órai kezdettel **keresztutat** végeztünk. A szertartáson a plébánia lelkeségi csoportjai, március 23-én pedig az elsőáldozók felolvasással működtek közre.

A nagyböjtben három vasárnap volt vendégünk: az esperesi kerület egy-egy papja. Március 4-én főtisztelendő **Haller László** pákai plébános, 11-én főtisztelendő **Tüske József** c. esperes, tornyiszentmiklósi plébános, 18-án főtisztelendő **Végi Csaba** kerületi esperes, szécsiszigeti plébános gyóntatott és mondott szentbeszédet templomunkban

Március 24-én **Egyházmegyei Ifjúsági Találkozó** volt városunkban. 15.00 órakor dr. Székely János püspök atya mutatott be szentmisét a plébániatemplomban.

Március 20-án, a Szociális Munka Világnapján a „Napsugár” Család- és Gyermejköltségi Központ és Szolgálat Lenti intézménye kérésére **szentmisét** mutatott be a **szociális, segítő szakmában dolgozókért** Ipacs Bence plébános úr.

Virágvasárnap a 8.30-kor kezdődő misén és a nagypénteki igeliturgián a **passiót** a plébániatemplomban énekkar szólaltatta meg.

†

Templomunkban az **elsőáldozás** a húsvét utáni 3. vasárnap, április 15-én, a 8.30-kor kezdődő szentmisén lesz. A **bérmálkozásra** ebben az évben április 29-én 15 órakor kerül sor.

Plébániánk életéből

Mint már jeleztük: **Brenner János** boldoggá avatására május 1-jén Szombathelyen, a Székesegyház előtti téren kerül sor. A 11.00 órakor kezdődő ünnepi szentmise főcelebránsa: **Mons. Angelo Amato bíboros**, a **Szentek Ügyei Kongregációjának prefektusa** lesz, szentbeszédet mond: **Erdő Péter bíboros, prímás**, esztergom-budapesti érsek. **A Püspöki Hivatal a tudnivalókról folyamatos tájékoztatást ad a**

www.brennerjanos.hu

honlapon, ahol tájékoztatást kapunk a vértanú pap életéről, a boldoggá avatás lefolyásáról, a napirendről, valamint a parkolási lehetőségekről is. A honlap videókat és letölthető anyagokat is tartalmaz, melynek feltöltése folyamatos. A nagy érdeklődés miatt a résztvevők jelentkezését előre kéri a püspökség. Jelentkezni a plébánián is lehet, amíg az autóbusz férőhelyei ezt lehetővé teszik.

†

Előző számunkban részletesen szóltunk az **adó 1%-ának** felajánlásáról. Itt megismételjük a legfontosabb tudnivalókat:

Az egyház számára a felajánláshoz szükséges adatok:

A kedvezményezett technikai száma: 0011

A kedvezményezett neve: Magyar Katolikus Egyház

Plébániánk alapítványának adatai a felajánláshoz:

A kedvezményezett adószáma: 19275921-1-20

A kedvezményezett neve: Alapítvány a Szent Mihály Plébániáért
Segítségét köszönjük mindazok nevében, akikről az Ön adóforintjaival gondoskodni tudunk.

Szerkesztőségünk egy verssel kíván olvasóinknak **áldott ünnepeket**:

Pecznyik Pál: Húsvéti fohász

Húsvét fényes napján fohászt rebeg ajkunk,
Jézus Krisztus előtt fejet, térdet hajtunk.

Győzelmét hirdetjük földünk minden táján,
Megnyílt sziklasírja Húsvét éjszakáján!

Húsvéti fény ragyog a sötét sír felett,
szava: megrengeti majd a sírkerteket!

Halál csatát vettett, bármennyire fárad.
Akit sírba döntött, mind életre támad!

Hozzá - ki örökre fordította gyászunk -
szálljon halaképpen húsvéti fohászuk!

Elmélkedés

„Krisztus feltámadott! Jézust, a názáreti prófétát megölték: tömegek hallották elítélését, százak látták kínlódását a kereszten. A végén halálát egy római katona bizonyította azzal, hogy oldalába lándzsát szúrt; vér és víz folyt ki a testéből. De harmadnapon jött a váratlan hír: él a halott! Jézus feltámadott! Ilyen hírnek nincs párja a történelemben. De a legmeglepőbb hír is elveszítheti az erejét: amegszokás megöli a csodálkozást. Közöttünk is ott van ez a veszély. Mivel ezzel a hittel nőttünk fel, ezt ismételtük a hitvallásban, a hír mindennapivá lett, jelentőségét nem vesszük többé észre. Szívünk-lelkünk nem figyel a tartalomra; a dráma nem ragadja meg egész valónkat.”

(Őrsy László SJ.: *Elmélkedés a húsvéti időre*)

Bölcsesség

„A vallás annak a határtalan magasabb rendű szellemnek az alázatos csodálatából áll, amely önmagát azokban a részletekben fedi fel, amit gyarló és esendő elménkkel képesek vagyunk érzékelni.”

(Albert Einstein német elméleti fizikus;
akit a legnagyobb 20. századi tudósnek tartanak)

Archaikus népi imádság

Oh ártatlan Krisztus, / Ártatlan szent testye,
Kinek piros vére, / E gyakran erestye¹,
Hogy ekképpen lenne / Krisztusnak erestye²,
E világ megvidül / Ördög gyászba borul
De mi áldást várunk, / A feltámadó Úrtól. Ámen.

¹ Ereszt, folyik.

² Keresztje - feltételezhetően.

(Erdélyi Zsuzsanna: Hegyet hágék-
lőtöt lépék 223. ima részlete Hadik-
falva, Bukovina, 1906)

A Szent Mihály Hírlevél a Lenti Római Katolikus Plébánia lapja.
Megjelenik kéthavonta, a páros számú hónapokban.
A kiadásért felel: Köbli Tamás esperes-plébános, Lektor: Domonkos Dóra.
Szerkesztés: Balás Endre. Tördelés: Kovács Tamás.
Elérhetőség: 8960 Lenti, Templom tér 4.
Telefon: 06-92/951-529
Plébániánk honlapja: lentieplebania.hu
Hírleveleink letölthetők a honlapról: lentieplebania.hu/hirlevel